

Sygn. akt IV Ka 669/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:

SSO Agnieszka Połyniak (spr.)

Sędziowie:

SSO Waldemar Majka,

SSO Tomasz Wysocki

Protokolant:

Agnieszka Strzelczyk

przy udziale Jolanty Siwik – Ważny Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2019 r.

sprawy A. P.

syna A. i B. z domu S.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego z art. 281 kk, art. 222 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 11 lipca 2018 roku, sygnatura akt II K 181/18

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. H. z Kancelarii Adwokackiej w D. 619,92 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Sygnatura akt IV Ka 669/18

UZASADNIENIE

A. P. zarzucono:

I. w dniu 23 lutego 2018r. w D., w celu utrzymania się w posiadaniu uprzednio zabranego w celu przywłaszczenia alkoholu w postaci butelki wódki m-ki (...) o poj. 200ml i wartości 8,99 zł, bezpośrednio po dokonaniu kradzieży, użył przemocy wobec interweniującego pracownika ochrony J. D. polegającej na szarpnięciu i odepchnięciu go, czym działał na jego szkodę i (...) S.A. z/s w K.

to jest o czyn z art. 281 k.k.

II. w dniu 17 lutego 2018r. w D. uderzył rękoma w klatkę piersiową umundurowanego funkcjonariusza Policji w osobie st. sierż. M. N., naruszając jego nietykalność cielesną podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych

to jest o czyn z art. 222 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wyrokiem z dnia 11 lipca 2018r., , w sprawie o sygn. akt II K 181/18, uwzględnił wniosek Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Dzierżoniowie wniesiony w trybie art. 335§1 k.k. i uznał A. P. za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie I., to jest występku z art. 281 k.k. i za to na podstawie art. 281 k.k. przy zastosowaniu art. 37b k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym. Oskarżonego A. P. uznał także za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, opisanego w punkcie II, to jest występku z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 222 § 1 k.k. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 10 (dziesięć) złotych. Nadto na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu A. P. okres jego zatrzymania w dniach: od 23 lutego 2018r. od godziny 12:35 do 24 lutego 2018r. do godziny 12:00 i od 17 lutego 2018r. od godziny 17:30 do 18 lutego 2018r. do godziny 13:15, zaokrąglając w górę do pełnego dnia i przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada jednemu dniowi kary pozbawienia wolności. Na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze i § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat U. F. łączną kwotę 885,60 zł (osiemset osiemdziesiąt pięć złotych i sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu A. P. w toku postępowania przygotowawczego oraz sądowego. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego A. P. w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierzył mu opłaty sądowej.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się oskarżony, w imieniu którego obrońca zaskarżyła wyrok w całości, zarzucając - naruszenie przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na treść orzeczenia, a to przepisu art. 79§1 pkt 3 kpk w zw. z art. 215 kpk w zw. z art. 193 kpk przejawiające się w niewyjaśnieniu wszelkich wątpliwości co do poczytalności oskarżonego, w sytuacji, gdy oskarżony choruje na schizofrenie już od roku 2012.

Wobec powyższego, na podstawie przepisu art. 427 § 1 k.p.k., wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się skuteczna, bowiem wnikliwa analiza akt sprawy, w powiązaniu z uzupełnionym przez sąd odwoławczy postępowaniem, pozawala stwierdzić, że przede wszystkim istnieją poważne wątpliwości co do tego czy A. P., który jak się okazuje jest osobą całkowicie ubezwłasnowolnioną (vide postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 5.06.2018r., sygn. akt I Ns 339/17 – k. 155), był w stanie samodzielnie i rozsądnie złożyć wniosek o dobrowolne poddanie się karze i wymierzenie mu kar tego rodzaju i w takim wymiarze, jak o to wnosił. Z akt sprawy wynika bowiem, że 18.02.2018r. występował bez obrońcy (k. 45 – 46) i samodzielnie złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy (k. 47).

Już wówczas w aktach sprawy znajdowała się karta karna A. P., z której wynikało, że dotychczas odpowiadał w warunkach art. 31§2 k.k. Natomiast biegli, powołani przez prokuratora nadzorującego postępowanie przygotowawcze poprzestali na zapoznaniu się z aktami sprawy i badaniu ambulatoryjnym oskarżonego (k. 53). Czynności te podejmowane były w dniu 20.03.2018r. W tym czasie toczyło się już postępowanie w przedmiocie całkowitego

ubezwłasnowolnienia oskarżonego (wniosek wpłynął do Sądu Okręgowego 5.12.2017r. k. 1 akt I Ns 339/17). Co jednakże najistotniejszej w obu sprawach orzekł biegły M. Ż. i w dniu 18.05.2018r., zatem 2 miesiące po wydaniu opinii w sprawie karnej, nie miał wątpliwości, że A. P. zdradza objawy choroby określonej mianem schizofrenii paranoidalnej oraz, że choroba ta uniemożliwia mu kierowanie swoimi sprawami i nie zezwala na stawanie przed Sądem (vide opinia sądowa psychiatryczno – psychologiczna, k. 149 – 154).

W tych okolicznościach nie sposób zgodzić się z prokuratorem, że były podstawy do zaakceptowania wniosku i przesłania go do sądu, zaś sąd mógł uznać, że okoliczności popełnienia zarzucanych przestępstw i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości oraz że cele postępowania zostaną w ten sposób osiągnięte.

Z tego też względu sąd odwoławczy uznał, że zarzut obrońcy, iż nie zostały wyjaśnione i doszło do obrazy prawa procesowego, bowiem opinia, którą dysponował sąd nie była jasna i pełna. W konsekwencji winien był sąd orzekający, wniosku nie uwzględnić i zwrócić do prokuratorowi (art. 343 § 7 k.p.k.).

Ponieważ sąd odwoławczy nie ma uprawnień, by uchylając wyrok wydany w wyniku uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335§1 k.p.k. przekazać sprawę bezpośrednio prokuratorowi, zobligowany był sprawę przekazać sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, tj. w istocie co zwrócenia sprawy prokuratorowi, by postępowanie przygotowawcze uzupełnić we właściwym zakresie. Konieczne jest bowiem ustalenie stanu zdrowia psychicznego oskarżonego tempore criminis oraz obecnie, jak też w zakresie tego czy może on odpowiadać na zasadach ogólnych, czy może z uwagi na stan jego zdrowia konieczne jest inne rozstrzygnięcie organów ścigania i następnie wymiaru sprawiedliwości.

Ponieważ oskarżony w toku postępowania odwoławczego korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, a obrona ta nie była opłacona, sąd odwoławczy zasądził do Skarbu Państwa na rzecz obrońcy stosowną opłatę, uwzględniając ilość odroczeń rozprawy (§17 ust.2 i §20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu).